

outer margin

upper margin (head)

text

inner margin

gutter

running head

subhead

page-numeral

2 ANDREAE VESALII BRUXELÆNSIS
 organi officulum: præterea quæ à verticulis forma nomen fortiantur, ut dorsii vertebræ: & quæ clauo à Græcis *γινῶς* appellato respondeant, ut dentes: & quæ mediam maiculæ piscis seu cicris formam præferant, ut duo pedes officula, primo pollicis internodio supposita: cuiusque generis officium quæ forma inuicem variant permulta, non ita obiter ab illo cui ossa adhuc incognita sint, intelligerentur. Atque hæc etiam ratione processuum, appendicum, capitulum, supercliorum, sinuum, & tuberculorum imagines, in præsentibus nequam recensenda veniunt: quemadmodum neque aliqua quæ ex hisce sumi possit officium differentia, quum quid processum, appendicem, eiusque ordinis reliqua nomen, hæc tamen non expresse, ista secundo ab hoc capite necessario pertractatur. Ac proinde etiã differentia ab ossium cõmillurarum speciebus petita, nisi cõmissuris accuratè explicatis, obuia esse nõ queunt. Quod aut quæ plurimæ sint, & cogniti non admodum faciles, quartum Caput attestabitur. Item differentia quæ à cartilagine dependere possunt, nondum natura cartilaginis exposita, haud promptè quibus afficeretur. Incognita enim cartilagine, intellectu difficile est, quæ nam ossa cartilagine profusus desituantur, ut verticis ossa: quæ illa undique, ut quædam brachialis ossa, ut ali qua tantum ex parte, ut femur, in crustentur, quæ item in cartilagine degeneret: ut nasi ossa,

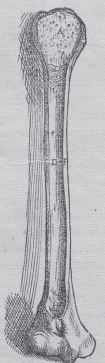
*Differentia
 ab appendicibus,
 processibus, ca-
 pitulis, etc.
 Ab ossium com-
 missuris.*

A cartilagine.

*A ossium
 sustinentia et
 consuetudine.*

Quoniam præfata differentia in figuris, singulis Capitulis quibus prænotum est aliquod deservit, præpositis, ita ut reliqua quæ hoc

*Capite pertractantur, non est obuia, hic ætiam in brachy ossis, seu ut cõm-
 munitè dicuntur, femur
 diu longitudinem disticti al-
 teram partem, quæ istius
 capite quod scapule articu-
 latur, cauerulus pumicis
 modis differant. Et
 signatus cõmonstrat: quæ
 modi et spatium illis cauer-
 uis obducta, et B notat.
 Cautum inferiorem porrio
 exterioris superfericæ istius
 ossis, hic cõspicitur. In super
 D sinum cõmonstrat: am-
 pliter cauum, qui solidissima
 ex ossis parte est. Et
 indicatæ circumductæ, scilicet
 dam humeri longitudinem
 exportat. Ad sinus vero
 non sumam ubi G respon-
 det, et inam ubi E in-
 signis occurrunt, hæc
 medullam hoc sinu contem-
 nent. Ceterum
 sub humero os cymbæ refe-
 rent, et undecima figura
 vnguis terri Capitis ex-
 primendū, hoc vero per me-
 dium distictum, et K
 insignium distictum, ut
 ossis apparet solidissimam
 pumicis in ster constructæ.
 A curvans quidem L,
 cauerulam fungo lamæ hu-
 tas ossis vocat insigniam.*

*C undique illi fungo se sustinent circumductur. Præterea hæc
 ossi unius officulorum submaxillæ, quæ primo pollicis pedis interno
 die cõnectitur, in secunda vnguis dimittitur Cap. figura et B nota-
 duntur. A et G hoc idem N notatum integre per medullam duntur,
 ut alio modo impense solidum, et cauerulam per se distictum, in con-
 ditionem quavis pacto univis.*

DE HVMANI CORPORIS FABRICA LIBER I.
 mine leuiores redderentur, tum ut medullam propriam ipsorum nutrimentum illis contineret, aut priuatim aërem, aliquam ue peculiarem materiam, ut frigiditas os, temporum ossa, præter medullam, amplecterentur. Neque solum in maioribus ossibus cauerula: non minus quam in minoribus illi sinus medulla infarciuntur. Quod autem singulis ossibus prout unum quodque maiori minorique indiget leuitate, robore & duritia, aut prout huic aut illi sinus organo præest, finis hic & ossium densitas iustissime attribuitur, in singulorum ossium enarratione sedulo profequar. Præter cauerulas & sinus, quibus ossa inuis latent, quædam etiam amplius foraminibus sunt peruia, ut occipitis os, & vertebræ, quæ dorsalem transtunt medullam, pubis quoque ossa, quod leuiores reddantur, ceteris omnibus grandius foramen obtinent. Alia autem paruis perforantur foraminibus, ut pleraque capitis & maxillarum ossa, uenis, neruis, arterijs etiam præsentia: & os quod inter capitis ossa octauum numerabitur, odorum gratia tenuibus foraminulis cribri modo perforatum creditur. Alia exterius ac in superficie nullum quod sensu dignoscitur foramen cõmonstrant, ut brachialis ossa, & dentes, & digitorum ossium permulta. Non paucis autem ossibus foraminula obtingunt, quæ exterius ac in superficie sunt conspicua: non tamen uniuersum os penetrant, sed tantum uenis & arterijs crassiora ossa fubeuntibus præparantur. Eiusmodi foramina in calcis osse, & talo, & osse sacro, & in grandium vertebrarum corporibus passim occurrunt, quod uidelicet hæc crassiora sint, quam ut à ualis ipsorum superficiem tantum perreptantibus alimentum commodè adflueret. Ab ossium sensu leuis admodum pendet differentia. Dentes enim sensu præditos, reliqua autem ossa illo destituta arbitramur: quamuis non in omnibus temerè ossibus omnem sensum admittere conuenit, quum in crebris quas manus omnibus curationibus interdum ossa dolore affici, etiam præstantissimi medici affirmant: non ignorantem interim membranam quamdam omnibus propemodum ossibus obducit, quæ in uiciorum ob id præteritis, cuius gratia illis (si quid modo sentiant) sensu polleat inuis fuit. Præterea & soli dentes tota secula quæ extra gingiuas prominent, nudi sunt, reliquis in interim ossibus omni ex parte tectis, & ante sectionem latentibus. Ad hæc dentes ubi prominent, membrana ossa inuolucens desituntur, ut & caluarie interior superficies, quæ cerebrum continetur, quam dura cerebrum induens membrana proximè succingit, quem alioquin ceteris ossibus dicta prius membrana undique circumducatur, si eas sedes exceptis, quibus ossa uel articulantur inuicem, uel alioquin mutuo construntur.

Quæ ossi per se medullare tenentur.

A b ossium foraminibus.

A sensu.

A ossula rione.

A membrana ossa succingente.

QVOD CARTILAGO, ET QVIS CARTILAGINIS usus et differentia. Cap. II.

CARTILAGO osse mollior est, terrestris tamen ac durissima partium corporis secundum os particula, profusus solida, & nullis foraminibus cauerulisque ossium modo intus oppleta, & sensus ac medullæ expertis. Huius usus perquam uariis est. Primum namque idem præstat quod ossa, quum uelut fulcrum quoddam sit, cui proximæ partes adnascantur, & adhibeantur. Cartilagine enim quibus larynx constat, ossium munere elegantur funguntur, quippe ipsi quidam implantantur musculi, ac nonnulli ab illis enascuntur. Insuper cartilagine hæc laryngem perinde effingunt, atque rusticorum domus ex trabibus constructæ certumque stramina, regulæ, & lutum illis adhibetur. Neque sanè hominum ossa & cartilagine carne nudatas, ac postmodum unâ contextas, propriam cuiuspiam imaginem assimilaueris, quam turgiorum fabricæ iam primum erectæ, & non dum ramis aut terra ornatæ. Pari quoque ratione cartilagine ossium uicem obeunt, quæ inibi reponuntur, ubi nullo loco musculi siam insertionem tentant: quod palpebris & naso enouit. In palpebrarum enim extremis oblongæ consistunt cartilagine, in quas musculi palpebras mouentes inseruntur. Ad hæc, nasi alæ cartilaginebus efformantur, quæ musculorum insertionem perinde ad ossa excipiunt. Quinetiam illæ alarum cartilagine, nasi apicem unâ cum alijs cartilaginibus à nasi ossibus prognatis elegantur ossium ritu suffulciunt, eriguntque. Præterea costarum ossa in cartilagine finiunt, in omnibus quod ad usum ferè spectat, illis ossibus respondentes: quamuis ex abundantibus hæc cartilaginibus peculiaris usus accedit, quo thoracis articulum (quam illæ cum costarum ossibus efformant) promptius dilatari confringique patiuntur, quam si rigide & ossis modo duræ essent. Insuper eisdem ferè usus grata alperæ articulationem C nostri imaginem exprimentes, in hoc ab ossibus discrepant, quod præter id quod bene sustinent, ossisq; munus fulciendo gerunt, eam adipiscuntur temperem, cuius beneficio

Cartilagine natura.

Vsus communis ossium usul respondens.

Cartilagine ossi præterea succingit ac data rari.

shoulder note

228 THE LIFE OF
 of consequence to the King, but nothing to the publick, among whom it was divided. When I say Lord Bute advised, I mean, that such acts were done when he was minister, and we are to suppose that he advised them.—Lord Bute shewed an undue partiality to Scotchmen. He turned out Dr. Nichols, a very eminent man, from being physician to the King, to make room for one of his countrymen, a man very low in his profession. He had ***** and **** to go on errands for him. He had occasion for people to go on errands for him; but he should not have had Scotchmen; and, certainly, he should not have suffered them to have access to him before the first people in England."

I told him, that the admission of one of them before the first people in England, which had given the greatest offence, was no more than what happens at every minister's levee, where those who attend are admitted in the order that they have come, which is better than admitting them according to their rank; for if that were to be the rule, a man who has waited all the morning might have the mortification to see a peer, newly come, go in before him, and keep him waiting still. JONSON. "True, Sir; but **** should not have come to the levee, to be in the way of people of consequence. He saw Lord Bute at all times;

hereditary revenues, being put under the same management as the other branches of the publick patrimony, will produce more, and be better collected than heretofore; and the publick is a gainer of upwards of 100,000*l.* per annum, by this disinterested bounty of his Majesty. Book I. Chap. viii. p. 330.

press figure

footnote

lower margin (tail)

woodcut illustration

catchword

historiated capital

signature

direction line

side-note